

Ministerie SZW

Postbus 90801

2509 LV 'S-GRAVENHAGE

Datum

11 april 2023

Kenmerk

Telefoon

Bijlage(n)

Onderwerp

Verzoek om uitvoeringstoets wijziging Besluit kwaliteit kinderopvang
(BIO als vaste beroepskracht en BSO)

Geachte heer ██████,

Op 17 februari 2023 heeft u de VNG verzocht een uitvoeringstoets te doen op de wijziging Besluit kwaliteit kinderopvang (BIO als vaste beroepskracht en BSO).

Onze reactie betreft eerst een algemene reactie op het besluit. Daarna zullen wij achtereenvolgens ingaan op de definities, daarna zullen wij per onderdeel onze opmerkingen weergeven en we sluiten af met onze opmerkingen op de Nota van Toelichting en de artikelsgewijze toelichting. Tenslotte zullen wij uw vragen bij de uitvoeringstoets beantwoorden.

Algemene reactie op het besluit

In zijn algemeenheid kunnen wij aangeven dat wij het voornemen om de knelpunten in enkele kwaliteitseisen aan te pakken positief vinden. Wij herkennen de knelpunten die uit de evaluatie van de wet IKK naar voren zijn gekomen en delen de wens om de voorschriften minder strikt te formuleren. Ook zijn wij blij dat met deze aanpassingen aan de werkdruk en mogelijk ook de gevolgen van het personeelstekort tegemoet gekomen wordt.

Echter wij hebben wel opmerkingen over de wijze waarop de aanpassingen nu vormgegeven worden.

Onze reactie is mede tot stand gekomen op basis van consultatie van diverse gemeenten. Een algemene reactie die veel gemeenten hebben gegeven heeft betrekking op de duidelijke link tussen toezicht en handhaving en de kwaliteit(-seisen). In onze reactie hebben wij daarom deze link dan

ook gelegd. Waardoor de reactie niet alleen ziet op sec de gevolgen voor toezicht en handhaving, maar ook ziet op toezicht en handhaving in relatie tot (behoud van) kwaliteit.

Tevens merken wij hierbij op dat er sprake is van een opeenvolging van aanpassingen en toevoegingen van enkele kwaliteitseisen. Dit roept meer en meer de vraag op of de samenhang tussen de verschillende kwaliteitseisen nog voldoende in stand blijft om uitvoerbaar te zijn.

Daarnaast geven gemeenten aan dat zij, mede met het oog op de samenloop met de financiële stelselherziening van 2025, zorgen hebben over het effect van deze maatregelen op de kwaliteit van de opvang en of deze wijzigingen in het belang van de (jongere) kinderen zijn en niet alleen maar gunstig zijn vanuit bedrijfsmatig oogpunt. De belangen van de kinderen staan, geven zij aan, tenslotte bovenaan. Wij delen deze zorgen en vragen om op bepaalde onderdelen extra waarborgen te stellen. Het zou naar onze mening ook goed zijn om hier in de toelichting nader op in te gaan. Ook zullen wij hier in onze impactanalyse op de stelselherziening nader op ingaan.

Ook hebben we opmerkingen over de formulering van bepaalde kwaliteitseisen. Die opmerkingen geven wij deels hieronder als algemene opmerkingen mee. Deels zullen wij deze bij de diverse voorgestelde aanpassingen bespreken.

Definities en algemene opmerkingen

Algemeen

1. Gebruik van begrip kindercentrum.

Wij zien dat er veel aanpassingen zijn waarbij de aanpassing uitsluitend voor de BSO geldt. In de bepalingen wordt echter gesproken over kindercentrum. Een kindercentrum kan ook dagopvang zijn. Wij hebben twijfels of op deze manier voldoende geborgd wordt dat de betreffende aanpassingen uitsluitend voor BSO gelden. Bijvoorbeeld de definitie van andersgekwalficeerde beroepskracht geldt voor het hele Besluit. Daarin staat dat inzet mogelijk is op een kindercentrum. Is voldoende geborgd dat door alleen de uitwerking niet in de paragraaf van dagopvang op te nemen dat er geen andersgekwalficeerden zullen worden ingezet op de dagopvang?

2. Gebruik van begrip beroepskracht en de verschillende definities hiermee

Wat wordt er door de wetgever precies verstaan onder beroepskracht? Door de vele aparte definities van de verschillende type beroepskrachten wordt dit een steeds relevantere vraag, bijvoorbeeld in bepalingen rondom de BKR maar ook bijvoorbeeld bij het vaste gezichten criterium. Wat wordt er in de bepalingen waarin wordt gesproken over beroepskracht bedoeld met beroepskrachten? Is dat de krappe groep gekwalficeerde beroepskrachten of worden hieronder ook verstaan de beroepskracht meertalige opvang en de andersgekwalficeerde beroepskracht? Doordat er verschillende definities zijn neigen wij ernaar dat er bij spreken over beroepskrachten niet tevens wordt bedoeld op bijvoorbeeld beroepskrachten meertalige opvang en andersgekwalficeerde beroepskrachten. Wij adviseren hierover meer duidelijkheid te geven nu er steeds meer aparte definities ontstaan. Onduidelijkheid in de terminologie zal anders ook onduidelijkheid in toezicht (en handhaving) opleveren.

Definities

1. Kindercentrum-overstijgende opvang:

Door de formulering van de definitie kindercentrum-overstijgend opvangen lijkt het mogelijk dat dit zowel bij dagopvang als bij BSO geldt. Maar ook dat vanuit de BSO kinderen op schoolvrije dagen op een dagopvanglocatie opgevangen mogen worden.

Wij adviseren in beide definities niet te spreken van kindercentrum maar van BSO.

In de definitie van kindercentrum-overstijgende opvang wordt gesproken over opvang van het kind op een ander geregistreerd kindercentrum. Kinderopvang is gedefinieerd als opvang door een kindercentrum, en niet op een kindercentrum. Daarnaast vragen wij ons af of dit betekent dat er altijd alleen per kind gekozen kan worden voor kindercentrum-overstijgende opvang en dat dus niet gekozen kan worden voor kindercentrum-overstijgende opvang van een hele groep. En betekent dit ook dat er geen sprake hoeft te zijn van het feit dat er bij kindercentrum-overstijgende opvang eigen of tenminste bekende beroepskrachten meegaan naar de andere locatie?

2. Andersgekwalficeerde beroepskracht

Naast het punt dat hierboven onder het kopje algemeen al is besproken hebben, valt ons het volgende op. In de definitie van andersgekwalficeerde beroepskracht wordt gesproken over de scholingseisen voor anderstalige beroepskracht. Wij gaan er vanuit dat bedoeld wordt scholingseisen voor andersgekwalficeerde beroepskracht en adviseren dit aan te passen. Tevens wordt verwezen naar de scholingseisen krachtens artikel 6, dit moet zijn artikel 15.

3. Beroepskracht in opleiding niet alleen op de groep

Het valt ons op dat de bepaling dat een BIO niet zonder beroepskracht op de groep mag staan alleen wordt vastgelegd voor de dagopvang. Wellicht dat dit samenloopt met de bepaling dat een BIO bij de dagopvang als vaste beroepskracht mag worden ingezet en dat er bij de BSO geen vaste beroepskrachten zijn.

Echter, juist omdat er bij de BSO geen vaste beroepskrachten zijn, is het nu mogelijk dat een BIO daar nog steeds alleen op de groep komt te staan. Wij adviseren dan ook om de aanvulling van artikel 7 met een lid 11 ook toe te passen bij artikel 16.

Aanpassingen in de regelgeving

Inzet van beroepskracht in opleiding als vaste beroepskracht

De mogelijkheid om beroepskrachten in opleiding onder voorwaarden als vaste beroepskracht in te zetten is een positieve ontwikkeling, zeker ook gezien de personeelstekorten en de druk die er op roosters ligt. Wij hopen dat die druk hierdoor iets minder wordt. Ook sluit deze mogelijkheid aan bij de grotere verantwoordelijkheid die een student kan dragen in de loop van de opleiding. Met deze versoepeling kunnen ouders nog steeds voldoen aan de eisen op het gebied van stabiliteit en krijgen studenten daarnaast de kans zich te ontwikkelen voor de toekomst.

Maar naast deze positieve punten hebben wij ook zorg over deze verruiming. Wij zien, zeker door de personeelstekorten, een steeds grotere druk op beroepskrachten in opleiding. De huidige bepalingen in de cao over de oplopende inzetbaarheid zijn op dit moment onduidelijk en ontoereikend, opleidingsbegeleiders ervaren druk om te snel toestemming te geven voor formatieve inzet. Jonge studenten krijgen hierdoor te snel te veel verantwoordelijkheden, worden

onvoldoende begeleid met risico's voor de kwaliteit van opvang en veiligheid van de kinderen, met verhoging van de werkdruk en uitstroom van medewerkers tot gevolg.

Wij zijn blij dat er enkele waarborgen zijn opgenomen (bijvoorbeeld afronding van het curriculum van het eerste jaar en niet alleen op een groep mogen staan), maar vragen ons af of dit voldoende is om zowel de kinderen als de beroepskrachten in opleiding voldoende kwaliteit en waarborgen te bieden.

Onze zorgen richten zich op de volgende punten:

- Een vaste beroepskracht is bedoeld om stabiliteit te bieden. Het is dan ook van belang dat de BIO enerzijds een bepaald punt in de opleiding heeft behaald (het curriculum van het eerste leerjaar), maar tevens is van belang dat de BIO de kinderen kent en derhalve dat eerste jaar ook op de betreffende locatie heeft gewerkt. Regelmatig komt het voor dat de BIO gedurende de opleiding over meerdere groepen, locaties en zelfs meerdere houders wordt ingezet. Als de BIO niet een vaste locatie heeft waar meerdere jaren wordt gewerkt en de BIO vaste beroepskracht wordt op een onbekende locatie of groep schaadt dit de stabiliteit op die groep. Wij raden aan om in de bepaling ook in te zetten op het waarborgen van de inzetbaarheid op dit punt.
- Tevens wordt bepaald dat de BIO het eerste leerjaar volledig moet hebben behaald. Wij vragen ons af of het behalen van het eerste leerjaar met een bewijs hiervan wordt afgerond. Dit is van belang voor de toetsing van dit onderdeel door de toezichthouder. Wanneer dit niet onomstotelijk blijkt uit een schriftelijk bewijsstuk wordt toetsing hierop door de toezichthouder onmogelijk.
- Daarnaast is niet bepaald van welke opleiding het eerste jaar moet zijn behaald. Creatief gezien kan dus iemand met een eerste jaar laswerk of bijvoorbeeld een buitenlandse opleiding die hier niet kwalificeert, maar die wel is behaald, en net is gestart met een pedagogische opleiding die in Nederland wel kwalificeert ingezet worden als vaste beroepskracht. Wij adviseren hier dan ook bij het curriculum van het eerste leerjaar te verwijzen naar de voor beroepskracht kwalificerende opleidingen. Wij zijn blij dat wordt vastgelegd dat een beroepskracht in opleiding niet alleen op een groep mag staan. Echter wij vinden de formulering (de BIO moet worden ondersteund door een gediplomeerd beroepskracht) van deze bepaling ongelukkig. Naar onze mening zouden beroepskrachten moeten samenwerken. Als er al sprake is van ondersteuning zou de BIO de beroepskracht ondersteunen en niet omgekeerd. Wij adviseren de formulering aan te passen en te spreken over inzet en niet over ondersteuning.
- Er wordt bepaald dat bij afwijking van de drie-uursregeling de bepaling dat een BIO niet alleen op de groep staat niet geldt. Wij maken ons zorgen over de veiligheid op de locatie in geval dit er toe leidt dat er tijdens pauzes uitsluitend BIO's op de locatie achterblijven. Wij adviseren u deze bepaling aan te vullen met een garantie dat er in dat geval altijd een bepaald percentage beroepskrachten aanwezig blijft op de locatie.
- De waarborg van het begeleidingsplan vinden wij hiervoor niet voldoende. Enerzijds omdat de belangen daarin snel zullen doorslaan ten koste van de BIO: de houder wil een BIO graag snel formatief inzetten en het opleidingsinstituut heeft belang bij een goede relatie met de houder voor volgende opleidingsplekken. De BIO kan daardoor onder druk staan een begeleidingsplan maar te accepteren omdat anders de opleidingsplek in het geding komt.

Daarnaast vinden wij enkel het opstellen van een begeleidingsplan ontoereikend. Papier is geduldig en daarin kunnen hele goede afspraken staan. Maar voor de BIO en de kwaliteit is het

van belang dat die afspraken worden nagekomen en het begeleidingsplan wordt uitgevoerd. En dat deze onderdelen ook in de regelgeving zijn opgenomen. Dan pas kan de toezichthouder daar ook op toezien en eventueel een tekortkoming constateren waarop de gemeente kan handhaven. In de Toelichting wordt wel aangegeven dat de toezichthouder het begeleidingsplan kan bespreken, maar zonder bepaling dat er uitvoering gegeven dient te worden aan het begeleidingsplan kan de toezichthouder bij beperkte of slechte uitvoering van een op papier goed begeleidingsplan hierop nu geen tekortkoming constateren. Wij adviseren dan ook uitvoering van het begeleidingsplan aan de kwaliteitseis toe te voegen. Zonder deze toevoeging zal er op deze kwaliteitseis onvoldoende toezicht gehouden kunnen worden.

Naast deze zorg hebben wij enkele vragen ter verduidelijking:

- Een pedagogisch medewerker in ontwikkeling (verder PMIO-er) is wel een beroepskracht in opleiding, maar volgt geen opleiding met leerjaren en een curriculum. Het zijn zij-instromers die het vak in de praktijk leren op basis van een ontwikkelplan. Deze medewerkers doorlopen dus niet een eerste jaar van de opleiding. De huidige ontwikkelplannen zijn niet van zodanige aard, dat dit op basis hiervan bepaald kan worden. Is het de bedoeling van de wetgever om alleen BBL-ers, OVO en HBO-duaal studenten te kunnen inzetten als vaste beroepskracht en niet de pedagogisch medewerkers in ontwikkeling? Als het de bedoeling is dat ook de PMIO-er onder deze bepaling valt dan dient dit in de bepaling aangevuld te worden met waarborgen voor de kwaliteit, stabiliteit en veiligheid.
- In de huidige cao staan meer mogelijkheden om ongediplomeerd personeel in te zetten dan volgens de toelichting op de wetgeving vallen onder beroepskrachten in opleiding. Bijvoorbeeld HBO-voltijdstudenten. Deze studenten hebben **geen** leer-arbeidsovereenkomst en de inzet in de praktijk is dus ook niet ten behoeve van het praktijkdeel van de opleiding. De cao impliceert echter wel dat deze personen vallen onder de regeling. Vallen deze personen ook onder de beroepskracht in opleiding die als vaste beroepskracht kan worden ingezet? Wij gaan er vanuit dat dit net als bijvoorbeeld bij de BOL-student niet het geval is, maar wijzen wel op de onduidelijkheid die nu kan ontstaan.

Tenslotte enkele opmerkingen over de formulering van de voorgestelde aanpassing.

Aan artikel 7 wordt een lid 11 toegevoegd. Daarin staat dat ter ondersteuning van de BIO ten minste een beroepskracht wordt ingezet.

Hierbij hebben wij enkele vragen:

- Met deze bepaling is het mogelijk om op een groep waar 3 beroepskrachten ingezet moeten worden maar één beroepskracht in te zetten naast 2 BIO's en/of andersgekwalficeerde beroepskrachten. Acht de wetgever dit wenselijk? Zo niet dan adviseren wij de bepaling hierop aan te passen.
- Is het bij deze formulering ook mogelijk dat er naast een BIO een andersgekwalficeerde beroepskracht op die groep staat of een beroepskracht meertalige opvang? Of is slechts gewenst dat dit een 'standaard' gediplomeerde beroepskracht is? Dit hangt samen met de hierboven besproken knelpunten in het gebruik van de term beroepskracht en de vele verschillende definities die nu bestaan.
- Daarnaast merken wij op dat in de formulering van het lid geen rekening wordt gehouden met de situatie waarbij kinderen de stamgroep verlaten.

Beroepskracht-kind-ratio op kindercentrumniveau

Wij kunnen meegaan in de wens om de beroepskracht-kind-ratio bij de BSO te berekenen op kindercentrumniveau in plaats van op groepsniveau. Wij gaan er vanuit dat er onderzocht is dat dit pedagogisch ook verantwoord kan voor de kinderen. Dat is wat ons betreft het belangrijkste en dit komt onder meer naar voren in behoud van de stabiliteit van de opvang en van de emotionele veiligheid van de kinderen.

Toch hebben wij ook bij deze voorgestelde aanpassing zorgen. De huidige formulering biedt ouders ruimte om minder beroepskrachten in te zetten per basisgroep, wat kan leiden tot onverantwoorde situaties. Het wordt met de aanpassingen mogelijk om op groepen nog maar één beroepskracht in te delen en op andere groepen meerdere. Het wordt onvoldoende afdwingbaar dat de afwegingen hiervan de stabiliteit en de emotionele veiligheid van de kinderen dienen. Ook zal deze berekening zeker op grote(re) kindercentra ertoe leiden dat er totaal minder beroepskrachten ingezet hoeven worden, wat de werkdruk van het personeel alleen nog maar meer verhoogd. En het risico op uitval daardoor of erger nog vertrek uit de sector kan verhogen.

Ook wordt de maximale omvang van elke groep 30 kinderen. Voor de kinderen in de leeftijd van 4 tot 7 jaar betekent dit dat het mogelijk wordt een groep van 30 kinderen te maken, terwijl onder de huidige regels de groep uit maximaal 20 kinderen met twee beroepskrachten mag bestaan. Wij vragen ons af of bij deze aanpassing ook is gekeken naar het pedagogische belang van de kinderen. Hierover lezen wij niets terug in de toelichting, daar gaat het meer over de bedrijfsmatige opties bij de aangepaste berekeningswijze. Graag zouden wij ook over de pedagogische beoordeling en de vraag of hiermee stabiliteit en emotionele veiligheid geborgd blijft meer teruglezen in de toelichting. Dit zal ook voor de beoordeling door de toezichthouder van belang kunnen zijn.

Ook vragen wij ons af wat de toegevoegde waarde is van het vasthouden van opvang in basisgroepen nu de beroepskracht-kindratio op kindercentrumniveau wordt berekend. Het vasthouden aan basisgroepen maakt de inzet van de beroepskrachten onnodig ingewikkeld, maar is gezien de ontwikkeling naar steeds meer activiteitengerichte opvang ook steeds minder noodzakelijk. De activiteiten zouden in dat geval veel meer centraal moeten staan in de inzet van beroepskrachten over de aanwezige kinderen. Naar onze mening knelt met de voorgestelde aanpassing het vasthouden aan opvang in basisgroepen ook steeds meer met het bieden van verantwoorde kinderopvang.

Ook hebben wij opmerkingen over de formulering van de voorgestelde aanpassingen.

Artikel 12 lid 2 toevoeging van f: de wijze waarop de verhouding tussen het minimaal aantal in te zetten beroepskrachten en het aantal aanwezige kinderen in het kindercentrum vorm wordt gegeven, met inachtneming van de individuele behoeften van de kinderen en de stabiliteit van de opvang.

- Wij vinden deze bepaling onduidelijk. De **verhouding** tussen het minimaal in te zetten beroepskrachten en het aantal kinderen **in het kindercentrum** is de BKR. De berekening daarvoor is vastgelegd in de voorgestelde bijlage 1, onder b. Daarin kan de houder geen individuele andere afwegingen maken. Het gaat naar wij aannemen in de toevoeging onder f juist om de pedagogische keuzes van de houder over de **verdeling van de totaal benodigde beroepskrachten binnen (en buiten) het kindercentrum en pedagogische afwegingen hierin** in relatie tot bijvoorbeeld activiteiten/ ruimtes/

leeftijdsgroepen/ specifieke behoeften van bepaalde kinderen/groepen kinderen etc? Wij adviseren dan ook deze voorgestelde toevoeging anders te formuleren.

- Door de toevoeging van een extra subonderdeel aan lid 2 ontstaat nog meer verwarring over welk aspect van het pedagogisch handelen valt onder welk lid. Er is in de huidige beoordeling al onduidelijkheid over de verhouding tussen de benodigde inhoud van artikel 12, lid 1 sub a en d. Nu wordt hier nog een apart lid aan toegevoegd, waarbij onduidelijk is hoe zich dit verhoudt tot de eis om de werkwijze van de basisgroepen te beschrijven. Het gebruik van de ruimtes en de verdeling van beroepskrachten is hier toch een inherent onderdeel van. Voor de uitvoering door de kinderopvangorganisaties maakt de plek waarin een en ander wordt bepaald mogelijk niet zoveel uit, maar voor toezicht en handhaving is het wel noodzakelijk om duidelijk te kunnen vaststellen welk voorschrift al dan niet wordt overtreden. Hier ontstaat nu teveel verwarring in. Wij adviseren te overwegen deze uiteindelijk 3 subonderdelen samen te voegen tot 1 subonderdeel die alles omvattend is en voor toezicht en handhaving beter uitvoerbaar is.
- Wij adviseren aan deze toevoeging toe te voegen dat een en ander moet leiden tot verantwoorde kinderopvang. Zodat in toezicht een verdeling die niet leidt tot verantwoorde kinderopvang ook afgekeurd kan worden.
- Wij vragen ons af of de inzet van de beroepskrachten aan de basisgroep gekoppeld moet worden. Hierbij wordt de inzet per activiteit dan nog niet geborgd. Wij adviseren derhalve om (afhankelijk van de keuze van de locatie om op basis van groepen of activiteiten de opvang vorm te geven) de inzet te koppelen aan ofwel de groep ofwel de activiteit. Daarmee wordt ook direct geborgd dat er voldoende beroepskrachten meegaan met externe activiteiten.
- Daarnaast lijkt het ons van belang om ook een maximaal aantal op te vangen kinderen per beroepskracht vast te leggen. Anders kan het voorkomen dat op een activiteit van 30 kinderen slechts 1 beroepskracht wordt ingezet.

Artikel 16 lid 3

- Ook artikel 16, lid 3 zorgt voor verwarring voor toezicht en handhaving. Er lijkt sprake van een dubbeling: BSO is gedefinieerd als opvang door een kindercentrum. Activiteiten buiten de locatie vallen dus al onder de BKR zoals bedoeld in lid 1. Daarnaast is onduidelijk wat deze bepaling betekent voor activiteiten waarbij het kindercentrum wordt verlaten, maar niet de basisgroep. Mag hierbij wel minder personeel worden ingezet of moet in dat geval de voltallige aantal beroepskrachten van de basisgroep met de activiteit mee?
- Met de voorgestelde wijzigingen voor het berekenen van de beroepskracht-kind-ratio op kindercentrumniveau kan het aantal in te zetten beroepskrachten per groep sterk verminderen. Zeker bij de groep 4 tot 7 jarigen, voor wie de maximale groepsgrootte door de voorgestelde aanpassing al wordt verruimd van maximaal 20 naar maximaal 30 kinderen per groep kan dit grote gevolgen hebben als er ook nog minder beroepskrachten op die groep worden ingezet. Zo is bijvoorbeeld bij een BSO met vier groepen met elk 15 aanwezige kinderen in de leeftijd van 4-7 jaar op basis van de rekenregels de inzet van in totaal zijn 6 beroepskrachten voldoende. In de praktijk houdt dit bij vasthouden aan de opvang basisgroepen in dat op 2 basisgroepen slechts 1 beroepskracht wordt ingezet met 15 aanwezige kinderen. Ook kunnen 15 (en in geval van een activiteit mogelijk zelfs meer) kinderen het kindercentrum verlaten met één beroepskracht. Dit is niet verantwoord.
- De verwijzing naar artikel 12 lid 3 die eerder op dit moment wel in de bepaling zat van artikel 16 lid 3 is in de voorgestelde aanpassing verdwenen. Wij adviseren deze verwijzing wel te behouden.

Wijziging onder G

Wij adviseren aan de bijlage de term rekenregels toe te voegen, aangezien artikel 16 lid 2 ook spreekt over rekenregels en niet over de bijlage.

Andersgekwalficeerde beroepskracht

Wij zien kansen voor een breder activiteitenaanbod bij de mogelijkheid om andersgekwalficeerden in te zetten. De wijze waarop dit nu is geformuleerd, biedt echter onvoldoende waarborgen voor de kwaliteit.

Wij merken hierbij wel op dat de inzet van andersgekwalficeerde beroepskrachten ook een oplossing had kunnen zijn voor de 'plusopvang' als niet zo strikt in de definitie wordt gesproken over een bijdrage leveren aan het activiteitenaanbod. Nu er steeds meer vraag komt naar plusopvang, waar bijvoorbeeld een verpleegkundige, een gedragsdeskundige etc naast een beroepskracht op de groep staat vinden wij het een gemiste kans als dit onderdeel niet meegenomen wordt bij de invoering van de inzet van andersgekwalficeerde beroepskrachten. Daarom verzoeken wij de wetgever om alsnog na te gaan of de inzet van andersgekwalficeerden zodanig kan worden uitgebreid dat deze inzet van gespecialiseerde medewerkers niet meer altijd boventallig hoeft plaats te vinden, wat initiatieven vaak te kostbaar maakt om daadwerkelijk uit te voeren en ten koste gaat van het aanbod van plusopvang.

Verder hebben wij nog een aantal opmerkingen over de voorgestelde wijziging.

- Qua toezicht en handhaving is het onwenselijk om de afwijking van een voorschrift te regelen in een definitie, in plaats van in een voorschrift. Dit leidt tot verwarring, interpretatieverschillen en handavingsproblematiek bij de inzet van niet gekwalficeerd personeel voor het aanbieden van activiteiten.

Met de huidige formulering is het zo dat als iemand niet voldoet aan de opleidingseisen voor een andersgekwalficeerde beroepskracht, dat deze dan geen anders gekwalficeerde beroepskracht is, waardoor artikel 15, tweede lid niet van toepassing is. Dit is een cirkelredenering.

Om goed te kunnen toezien op de inzet van voldoende gekwalficeerd personeel, verzoeken wij u om mogelijkheden voor afwijking hierin ook als zodanig te benoemen in het kwaliteitsvoorschrift zelf. Dus: in afwijking van de opleidingseisen zoals gesteld in de cao, kan een medewerker die.. etc. Hieraan kunnen vervolgens voorwaarden worden gesteld.

Door definities te maken van elk type beroepskracht wordt het ook erg onoverzichtelijk.

Daarover is hierboven ook al een en ander opgemerkt. Ook is de vraag als bijvoorbeeld een andersgekwalficeerde beroepskracht ingezet als andersgekwalficeerde beroepskracht niet aan de opleidingseis voldoet, is er dan een overtreding van de beroepskracht-kind-ratio, van de opleidingsvoorschriften of van allebei?

- Daarnaast maken wij ons zorgen over de waarborging van de kwaliteit van de opvang. Enkel een beschrijving in het pedagogisch beleid waarborgt op geen enkele wijze dat andersgekwalficeerden ook daadwerkelijk worden ingezet op een manier die aansluit bij hun kwalificatie. Dat betekent dat een timmerman straks ook kan worden ingezet op een sportveld of een voetballer in de keuken. De enige mogelijkheid om hier op te kunnen toezien en ingrijpen, is een zodanige detaillering vragen in de beschrijving in het beleid, dat dit niet aansluit bij de algemene kaders die een beleidsplan zou moeten zijn.

- De toevoeging van artikel 16 lid 10 vinden wij erg breed. Met deze bepaling is het mogelijk dat:
 - ergens in een groot kindercentrum een pedagogisch beleidsmedewerker op kantoor aan het werk is;
 - de enige gekwalificeerde beroepskracht mee is met een activiteit buiten het kindercentrum;
 - de enige beroepskracht op een andere groep aan het werk is en niet tevens de andersgekwalificeerde kan ondersteunen.

Naar onze mening wordt uit het artikel, maar zeker ook uit de toelichting onvoldoende duidelijk of het voldoende is dat er op een locatie of buiten bij een activiteit in totaal één beroepskracht of pedagogisch beleidsmedewerker aanwezig is of dat dat per activiteit is. Tevens wordt ook niet duidelijk of het, als iedereen op de locatie blijft, voldoende is dat er één beroepskracht of pedagogisch beleidsmedewerker ergens op de locatie aanwezig is of dat er bij elke activiteit binnen de locatie ook een gekwalificeerde beroepskracht aanwezig moet zijn. Uit de toelichting lijkt dat wel. In dat geval zou inzet van andersgekwalificeerden die alleen een activiteit begeleiden niet mogelijk zijn. De vraag is of dat werkbaar is en of dat de bedoeling is. In ieder geval verzoeken wij de wetgever de tekst van de bepaling en de artikelsgewijze toelichting hierop aan te scherpen om discussies te voorkomen. Hierdoor kan de kwaliteit op de locatie ernstig verminderen. Wij adviseren dringend na te gaan of dit zo inderdaad voldoende garanties voor stabiliteit en verantwoorde opvang blijft bieden.

Tevens vinden wij het gezien de onduidelijkheid over het begrip beroepskracht onvoldoende duidelijk dat bij inzet van een andersgekwalificeerde beroepskracht er altijd een gediplomeerde beroepskracht aanwezig moet zijn. Nu er staat beroepskracht is niet voldoende duidelijk is of hieronder ook beroepskrachten meertalige opvang, andersgekwalificeerde beroepskrachten etc worden bedoeld.

- Hiernaast merken wij op dat de grote hoeveelheden uitzonderingen op de beroepskwalificatie tot uitvoeringsproblemen leidt in het toezicht. In veel situaties is niet meer duidelijk welke uitzonderingsgrond wordt toegepast om iemand zonder passend diploma in te zetten. De onduidelijkheden in de cao dragen bij aan deze problematiek. Zo zijn er medewerkers die niet gediplomeerd zijn en wel gekwalificeerd, zijn anderen student-medewerker waarbij onduidelijk is of ze beroepskracht in opleiding zijn of niet, zijn sommigen andersgekwalificeerd, hebben sommigen een buitenlands diploma dat kwalificeert, ondanks dat de taal niet wordt gesproken, of spreken de taal niet, maar vallen onder meertalige beroepskrachten. Deze lappendeken aan verschillende constructies maken de beoordeling zeer complex en leidt tot toename van interpretatieverschillen en uitzoekwerk.
- De wetgever zelf lijkt ook de begrippen niet consequent toe te passen. In de toelichting wordt gesproken over een gediplomeerde beroepskracht, terwijl hier waarschijnlijk een gekwalificeerde beroepskracht wordt bedoeld. Er zijn tenslotte diverse situaties waarbij iemand wel gekwalificeerd is, maar niet gediplomeerd. In dat licht is het wellicht ook aan te raden om dit in het voorschrift zelf ook uitdrukkelijk te benoemen.
- Daarnaast is het wenselijk tenminste enige eisen te stellen aan de pedagogische deskundigheid van personen die geen gekwalificeerde beroepskrachten of bio zijn wanneer zij worden ingezet binnen de BKR. Een voorschrift of wettelijke basis hiervoor ontbreekt nog in het voorstel.
- Tenslotte missen wij de aanvulling van andersgekwalificeerde beroepskrachten in artikel 15 lid 1 en 2. Zonder deze aanvulling mist het linkje naar de opleidingseisen voor andersgekwalificeerde beroepskrachten en kan daar door de toezichthouder en de handhaver niet op geacteerd worden.

Over de formulering van de voorgestelde aanpassingen willen wij het volgende opmerken.

Artikel 12 lid 3 toevoeging sub g.

- Wij vragen ons af of voor toezicht voldoende te beoordelen is wat de toegevoegde waarde van de inzet van andersgekwalificeerde beroepskrachten is, of dit niet onnodig veel discussies oplevert en of dit sowieso altijd de reden is van de keuze voor inzet van andersgekwalificeerde beroepskrachten, omdat de keuze toch ook bedrijfsmatig kan zijn. Dan is een verantwoorde vormgeving hiervan van belang maar zal een toegevoegde waarde voor de ontwikkeling van het kind niet direct aan de orde zijn. Dit kan ertoe leiden dat de beschrijving toch geschreven wordt richting een toegevoegde waarde voor het kind terwijl die er niet is. Daar kunnen veel discussies in toezicht over ontstaan. Als de wetgever daadwerkelijk de meer bedrijfsmatige keuze voor de inzet andersgekwalificeerden wil verbieden, verzoeken wij dit in de regelgeving duidelijker op te nemen. Als dat niet de bedoeling is vragen wij ons af of het toevoegen van dit sublid wel noodzakelijk is en verzoeken wij deze achterwege te laten.
- Doordat er geen nadere randvoorwaarden zijn gesteld aan de 'toegevoegde waarde' zal de invulling hiervan zeer uiteenlopend kunnen zijn ook wat betreft de totale invulling van de kwaliteit/verantwoorde kinderopvang. Voor toezichthouders zal het lastig worden om een invulling af te wijzen, aangezien het enige vereiste is dat er een invulling wordt beschreven. Wij adviseren hier meer een koppeling te maken tussen de invulling van de wijze waarop een andersgekwalificeerde beroepskracht wordt ingezet en de invulling van verantwoorde kinderopvang/sociale en emotionele veiligheid. Zonder deze toevoeging wordt het beoordelen maar met name het eventueel afkeuren van deze omschrijving voor de toezichthouder een bijna onmogelijke opgave.
- Tevens valt het ons op dat er een toegevoegde waarde voor het kindercentrum moet zijn, maar daaruit volgt dat er geen toegevoegde waarde voor de ontwikkeling van het kind hoeft te zijn. Hiermee wordt de inzet vooral een bedrijfsmatige optie.

Kindercentrum-overstijgende opvang

Wij zijn positief over de stap dat kindercentrum-overstijgend opvangen mogelijk wordt gemaakt.

Maar ook hierover hebben wij wel zorgen. Allereerst vragen wij ons af of gezien onder meer artikel 1.52 Wet kinderopvang kindercentrum-overstijgend opvangen niet op wetsniveau mogelijk gemaakt dient te worden.

Daarnaast valt het ons op dat kindercentrum-overstijgend opvangen op schoolvrije dagen met de voorgestelde aanpassingen veel gemakkelijker wordt dan het binnen het eigen kindercentrum in een andere groep opvangen tijdens schoolvrije dagen. Bij kindercentrum-overstijgend opvangen is het voldoende als dit in het pedagogisch beleid is opgenomen en de ouders geïnformeerd zijn. Dan kan het elke daarvoor aangewezen periode en zelfs elke vakantie op een andere manier. Ook is niet bepaald dat er voor de kinderen bekende beroepskrachten aanwezig moeten zijn. En ouders hoeven geen akkoord te geven alleen geïnformeerd te worden. Dit staat niet in verhouding tot het uitgangspunt dat kinderen in vaste groepen moeten worden opgevangen en dat daar alleen bij wijze van uitzondering en met toestemming van de ouders van kan worden afgeweken.

Zou de houder ervoor willen kiezen om op schoolvrije dagen groepen op de eigen locatie samen te voegen dan kan dat alleen met de (beperkte) mogelijkheden rond een tweede basisgroep, waarbij dan ook telkens schriftelijke toestemming van de ouder nodig is voor de betreffende periode. Ook blijft voor de kinderen op de eigen locatie de opvang in één basisgroep uitgangspunt. Hoe dat locatie-overstijgend gaat is onduidelijk. Terwijl voor de kinderen wellicht opvang op de eigen locatie veel gewenster is dan naar een vreemde locatie te moeten gaan. Nagenoeg alle eisen aan de basisgroep blijven bestaan, terwijl deze in de praktijk juist de grootste belemmering opleveren voor

een goede organisatie van een aantrekkelijke BSO voor de kinderen. Is dit de bedoeling van de wetgever? En zo ja waarom is voor dit onderscheid gekozen?

Hierbij hebben wij ook zorgen of de inbreng van de oudercommissie bij de keuze en invulling van kindercentrum-overstijgend opvangen voldoende is geborgd.

Daarnaast zijn er voor ons ook organisatorisch zaken niet helemaal duidelijk. Het is onduidelijk hoe de kindercentrum-overstijgende opvang zich verhoudt tot de andere eisen die gesteld worden aan de buitenschoolse opvang. Is bijvoorbeeld bij opvang op een andere locatie sprake van een nieuwe basisgroep? Of een tweede basisgroep? Of gelden de eisen apart per kindercentrum, zoals nu gebruikelijk is? En wat is de verhouding tot het nieuwe voorgestelde artikel dat een activiteit buiten het kindercentrum niet mag leiden tot de inzet van minder personeel? Juist in vakanties werken BSO's met een activiteitenprogramma. Betekent dit dat de BKR nog steeds moet worden berekend op basis van het aantal kinderen van het oorspronkelijke kindercentrum? Naar welk beleid moet worden gehandeld? Het beleid van het kindercentrum waar de kinderen geplaatst zijn, of waar ze worden opgevangen? En hoe verhoudt dat zich tot de keuze vrijheid van ouders voor een specifieke pedagogische stroming?

Ook is niet duidelijk wat het betekent voor de eisen aan de administratie: moeten de kinderen die van kinderopvang A worden opgevangen op kindercentrum B in de administratie zijn opgenomen van kindercentrum A of B of allebei? En als dit niet hoeft bij kindercentrum B: hoe kan de toezichthouder dan beoordelen of voldoende gekwalificeerd personeel is ingezet?

Over de formulering van de voorgestelde aanpassingen willen wij het volgende opmerken.

- In de definitie en het artikel over pedagogisch beleidsplan wordt gesproken over schoolvrije dagen. In artikel 18 wordt gesproken over schoolvrije perioden. Hierdoor ontstaat verwarring, wij adviseren in beide artikelen dezelfde term te gebruiken. Waarbij onze voorkeur uitgaat naar het gebruik van de term schoolvrije dagen.
- In artikel 12 lid 4 wordt gesproken over nadrukkelijk. Deze term is onduidelijk en zal veel interpretatiemogelijkheden en derhalve discussie oproepen. Voor de toezichthouder is een dergelijk begrip ook lastig te hanteren. Want wordt er nu gedoeld op de vorm van de informatie, het moment waarop de informatie wordt gegeven of nog iets anders. Dit ook gezien wat hierover in de Nota van Toelichting wordt gezegd.
- Kindercentrum-overstijgend opvangen wordt nu, naast de definitie, geregeld in zowel artikel 12 lid 4 als artikel 18 lid 6. Deze 2 toevoegingen dubbelen naar ons idee. En maakt het bijvoorbeeld lastig welke bepaling is overtreden indien er buiten de schoolvrije periode kindercentrum-overstijgend opgevangen wordt. Wij adviseren deze 2 bepalingen samen te voegen op één plek in de regelgeving.
- Artikel 12 lid 3 toevoeging sub f en g.
 - Wij merken op dat sub e en sub f niet zijn benoemd bij de verlettering van dit artikel in het Wijziging Besluit met betrekking tot het versoepelen van de drie-uursregeling en afwijking van het VGC.
 - Tevens vragen wij ons af of voor toezicht voldoende te beoordelen is wat de toegevoegde waarde van kindercentrum-overstijgend opvangen is, of dit niet onnodig veel discussies oplevert en of dit sowieso altijd de reden is van de keuze voor kindercentrum-overstijgend opvangen, omdat de keuze toch ook bedrijfsmatig kan zijn. Zeker bij kindercentrum-overstijgend opvangen in vakanties zal vraag en aanbod hier toch ook vaak een rol spelen. Dan is een verantwoorde vormgeving hiervan van belang maar zal een toegevoegde waarde voor de ontwikkeling van het kind niet direct aan de orde zijn. Dit kan ertoe leiden

dat de beschrijving toch geschreven wordt richting een toegevoegde waarde voor het kind terwijl die er niet is. Daar kunnen veel discussies in toezicht over ontstaan. Als de wetgever daadwerkelijk de meer bedrijfsmatige keuze voor kindercentrum-overstijgend opvangen wil verbieden, verzoeken wij dit in de regelgeving duidelijker op te nemen. Als dat niet de bedoeling is vragen wij ons af of het toevoegen dit sublid wel noodzakelijk is en verzoeken wij deze achterwege te laten.

- Doordat er geen nadere randvoorwaarden zijn gesteld aan de 'toegevoegde waarde' zal de invulling hiervan zeer uiteenlopend kunnen zijn ook wat betreft de totale invulling van de kwaliteit/verantwoorde kinderopvang. Voor toezichthouders zal het lastig worden om een invulling af te wijzen, aangezien het enige vereiste is dat er een invulling wordt beschreven. Wij adviseren hier meer een koppeling te maken tussen de invulling van hoe kindercentrum-overstijgend opvangen van toegevoegde waarde is voor de ontwikkeling van het kind en de invulling van verantwoorde kinderopvang/sociale en emotionele veiligheid. Zonder deze toevoeging wordt het beoordelen maar met name het eventueel afkeuren van deze omschrijving voor de toezichthouder een bijna onmogelijke opgave.

Dan volgt nu onze reactie op de Nota van toelichting

Veel van onze opmerkingen over de Nota van Toelichting betreffen punten die wij reeds hierboven hebben toegelicht. In de Nota van Toelichting wordt daarop ingegaan, maar wij zullen onze opmerkingen hier niet herhalen en alleen aanvullende opmerkingen maken.

In paragraaf 2.2.2. kindercentrum-overstijgend opvangen wordt in de eerste zin van de tweede alinea gesproken over 'Op grond van artikel 1.52, eerste lid, van de Wet kinderopvang moet kinderopvang plaatsvinden...'. Artikel 1.52 blijft bestaan en derhalve de verplichtingen die daaruit voortvloeien ook. Alleen voor kindercentrum-overstijgend opvangen wordt een aanpassing voorgesteld. Het gebruik van het woord 'moest' kan echter impliceren dat artikel 1.52 niet meer geldt.

Bij paragraaf 3.1.1 merken wij het volgende op. Met de verruiming kan onduidelijkheid bestaan over de verhouding tussen artikel 7 lid 11 en artikel 9 van de regeling wet kinderopvang. Kunt u in de toelichting verduidelijken dat in deze gevallen artikel 9 (maximale inzet van 50%) van toepassing blijft? Anders kan de indruk worden gewekt dat tijdens de drie-uursregeling een beroepskracht in opleiding alleen op een kindercentrum werkzaam mag zijn, bijvoorbeeld om te openen en sluiten. Dit achten wij niet verantwoord.

Bij paragraaf 3.1.2 onder het kopje aanwezigheid gediplomeerde beroepskracht wordt in de derde alinea gesproken over 'indien een beroepskracht in opleiding tijdelijk op een stamgroep wordt ingezet ter vervanging van een vaste beroepskracht...'. Naar onze mening gaat het in artikel 9a niet alleen over tijdelijke vervanging van een vaste beroepskracht, maar kan een BIO het hele jaar de vaste beroepskracht op een groep zijn.

In paragraaf 3.1.3 wordt gesproken over een gediplomeerde beroepskracht (niet zijnde beroepskracht in opleiding). Naar onze mening is een gediplomeerde beroepskracht nooit een beroepskracht in opleiding, aangezien een beroepskracht in opleiding nog geen diploma heeft behaald.

In paragraaf 3.2.1 BKR op kindercentrumniveau wordt in de eerste alinea gesproken over groepen die niet naar ratio zijn gevuld. Ons is niet duidelijk wat daarmee wordt bedoeld. Om de toelichting volledig tot haar recht te laten komen adviseren wij deze opmerking te verduidelijken.

In paragraaf 3.2.2. kindercentrum-overstijgend opvangen wordt in de tweede alinea gesproken over incidenteel kindercentrum-overstijgend opvangen. Echter, met de aanpassing is kindercentrum-overstijgend opvangen op alle schoolvrije dagen mogelijk. Is er dan nog sprake van incidenteel? Naar ons oordeel niet, op schoolvrije dagen is immers sprake van meer opvanguren. Daarnaast staat het aantal schoolvakanties vast en is jaarlijks terugkerend, bij elkaar genomen hebben we het over bijna de helft van de totale opvangtijd.

In dezelfde paragraaf onder het kopje planning en nadere invulling staat dat de houder voor de schoolvrije dagen een planning moet opstellen. In de regelgeving wordt echter niet over een planning gesproken. Er wordt alleen gesproken over beschrijven van de wijze waarop invulling wordt gegeven aan kindercentrum-overstijgend opvangen en over informeren van de ouders over de dagen waarop. Geen planning, waarbij toch gedacht wordt aan een langere termijn. Op basis van artikel 12 lid 4 zou de houder vlak voor elke schoolvrije periode de ouder kunnen informeren over kindercentrum-overstijgende opvang.

Tevens staat hier dat de ouders tijdig moeten worden geïnformeerd. Maar tijdig is niet in de regelgeving als zodanig opgenomen en kan door de toezichthouder dus niet beoordeeld worden. En dit is nog naast het punt dat tijdig onduidelijk zou zijn voor een beoordeling, want wat is dan tijdig?

En in dezelfde paragraaf onder het kopje verantwoordelijkheidsverdeling staat dat het pedagogisch beleid en het veiligheids- en gezondheidsbeleid van het kindercentrum waar de opvang plaatsvindt van toepassing is. Grotendeels is dat te begrijpen, echter, er zijn zaken die mogelijk in het beleid van het 'latende' centrum was opgenomen, bijvoorbeeld afspraken over vervoer naar de andere locatie, maar ook de dagen waarop kindercentrum-overstijgend wordt opgevangen. En hoe er invulling aan wordt gegeven. Naar onze mening zal het dus een combinatie zijn van welk beleid van toepassing is.

Onder het kopje opleiding, pedagogische module en coaching wordt reeds gesproken over de verplichting om voor aanvang van de werkzaamheden een pedagogische module te volgen. Dit wordt echter pas in een ministeriele regeling vastgelegd. Daarom hoort dit naar onze mening niet thuis in deze Nota van Toelichting, aangezien het dan alleen maar onduidelijkheid kan veroorzaken.

Onder datzelfde kopje wordt gesteld dat ook andersgekwalficeerde beroepskrachten coaching moeten ontvangen van de pedagogisch beleidsmedewerker. In artikel 17 van het besluit wordt in de berekening van de formatieve inzet van de pedagogisch beleidsmedewerker echter alleen rekening gehouden met de beroepskracht. Wij adviseren hieraan dan ook alle overige categorieën die in de berekening meegenomen moeten worden toe te voegen, zodat er voor de coaching van alle medewerkers voldoende formatie beschikbaar is.

In paragraaf 4.1 wordt onder het kopje beroepskracht in opleiding als vaste beroepskracht in de eerste alinea gesproken over het feit dat de houder moet achterhalen of de BIO het eerste leerjaar heeft afgerond. Voor toezicht dient dit ook inzichtelijk te zijn. Wij adviseren dan ook om dit op te nemen in artikel 11 Regeling Wet kinderopvang bij de administratieve eisen. Hierdoor wordt voorkomen dat er discussies gaan ontstaan tussen houder en toezichthouder over het beschikbaar stellen van deze informatie aan de toezichthouder.

Dan volgt nu onze reactie op de artikelsgewijze toelichting.

Ook hier zullen wij alleen aanvullende opmerkingen maken en opmerkingen die al eerder hierboven zijn gemaakt bij het besluit niet herhalen.

Artikel I, onderdeel A (artikel 1)

Het valt ons op dat de andersgekwalficeerde beroepskracht hier voor een deel onder de definitie van beroepskracht lijkt te worden geplaatst. Dit terwijl wij juist eerder hebben aangegeven dat vanwege alle verschillende definities van typen beroepskrachten dit naar onze mening niet juist is en veel verwarring oplevert.

Artikel I, onderdelen D en F (artikel 12 en 18)

Onder BKR op kindercentrumniveau wordt in de laatste zinnen van de tweede alinea gesproken over de continuïteit in de dagopvang en wordt verwezen naar artikel 9 van het besluit. Echter de wijziging van onderdeel D ziet op de BSO en niet op de dagopvang.

Onder andersgekwalficeerde beroepskrachten wordt gesproken over de toegevoegde waarde van de andersgekwalficeerde beroepskracht. Wij gaan er vanuit dat wordt bedoeld dat in het beleid in algemene zin moet worden ingegaan op de toegevoegde waarde, maar niet op de toegevoegde waarde van elk individu apart. Wij adviseren dat dan ook als zodanig toe te voegen aan deze toelichting.

Tenslotte zullen wij uw vragen bij de uitvoeringstoets beantwoorden.

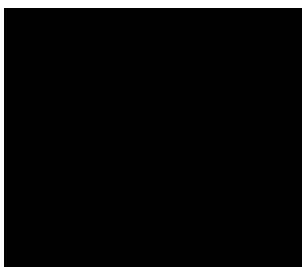
1. Is de AMvB uitvoerbaar en handhaafbaar? Zo ja onder welke voorwaarden?
Indien aan onze bezwaren tegemoet gekomen wordt, is het voorstel wat ons betreft uitvoerbaar.
2. Wat zijn de eventuele financiële effecten van de conceptregeling, zowel eenmalig als eventueel structureel?
Op dit moment spelen er diverse wijzigingen in het Besluit kwaliteit kinderopvang. Zo staan er naast onderhavige wijziging ook wijzigingen per 1 juli 2023 gepland. Elke wijziging op

zich heeft een impact op toezicht, maar niet elke impact is even groot. Wij hebben aan uw ministerie voorgesteld om het totale effect op toezicht voor zowel de wijzigingen per 1 juli 2023 als per 1 januari 2024 gezamenlijk met uw ministerie en GGD GHOR Nederland te bespreken en hier nader op terug te komen. Voor de gevolgen voor toezicht verwijzen wij tevens naar de uitvoeringstoets van GGD GHOR Nederland. Indien daaruit gevolgen voor toezicht blijken, zal dat ook gevolgen voor handhaving hebben. Helaas zijn deze gegevens ons op dit moment nog niet bekend.

3. Welke effecten hebben de voorstellen op regeldruk (administratieve lasten)?
Voor gemeenten zien wij geen toename van administratieve lasten. Voor GGD (toezicht) verwijzen wij voor het antwoord op deze vraag naar de uitvoeringstoets van GGD GHOR Nederland. Over administratieve lasten van de branche/sector kunnen wij geen uitspraken doen.
4. Is voor het voorstel wijziging van de systemen/formulieren nodig? Zo ja in welke mate?
Er zijn geen aanpassingen van systemen nodig. Alleen zal mogelijk de itemlijst aangepast moeten worden in GIR Inspecteren. Voor de impact daarvan verwijzen wij wederom naar de uitvoeringstoets van GGD GHOR Nederland, aangezien die partij de itemlijsten beheert en de noodzakelijkheid en impact hiervan kan aangeven.
5. Is de beoogde invoeringsdatum, 1 januari 2024, haalbaar?
Aangezien er voor gemeenten geen grote wijzigingen zijn is de invoeringsdatum voor gemeenten haalbaar.
6. Welke consequenties heeft het voorstel voor het toezicht?
Voor het antwoord op deze vraag verwijzen wij naar de uitvoeringstoets van GGD GHOR Nederland.

Met vriendelijke groet,

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

directeur Inclusieve Samenleving